

Bilag 1.

Spørgsmål fra udvalget til indenrigsministeren og dennes svar herpå.

Spørgsmål 1:

Har miljøministeren, hvem lovforslaget har været forelagt, haft bemærkninger til den foreslåede afgrænsning mellem læge- og levnedsmiddelov?

Begrundelse:

Af miljøministerens svar på miljøudvalgets spørgsmål 5 (udvalgets betænkning af 17. maj 1973, side 11) fremgår det, at problemet vedrørende kosttilskud m. m. er løst allerede med den gældende apotekerlov. Endvidere gav han udtryk for, at afgrænsningen mellem begrebet lægemidler og kosttilskud må overlades til afgørelse ved en bekendtgørelse udfærdiget efter forhandling mellem de to ministerier. Dette synes at være et andet grundsynspunkt end lovforslagets, som forudser, at kosttilskud skal kunne omfattes af lægemiddeloven.

Svar:

Miljøministeriet har ikke haft bemærkninger til lovforslaget, men der har været kontakt mellem miljøministeriet og indenrigsministeriet med henblik på forberedelse af forhandlinger om en afgrænsning af området mellem lægemiddeloven og levnedsmiddeloven.

I besvarelsen af miljøudvalgets spørgsmål 5, hvortil der henvises i begrundelsen for nærværende spørgsmål, har ministeren for forureningsbekæmpelse i øvrigt givet udtryk for, „at det er praktisk umuligt at foretage en abstrakt afgrænsning mellem lægemidler, der indtages gennem munden, og levnedsmidler, når man under det sidste begreb inddrager varer som visse præparater, der stort set anvendes som tilskud til den sædvanlige kost“. I besvarelsen af det i samme spørgsmål indeholdte underspørgsmål om, hvorledes ministeren vil foretage den nær-

mere afgrænsning mellem levnedsmiddelov-forslagets anvendelsesområde og apotekerloven, har ministeren for forureningsbekæmpelse henvist til bestemmelsen i § 1, stk. 1, og § 3, stk. 1, 2. punktum, i det af apotekerlovudvalget udarbejdede udkast til lov om lægemidler m. v., hvilke bestemmelser uændret er optaget i forslaget til lov om lægemidler, og oplyst „at den endelige afgrænsning mellem begrebet lægemiddel og præparater, der må opfattes som lægemidler (kosttilskud, næringsstofpræparater) må overlades til afgørelse ved en bekendtgørelse udfærdiget efter forhandling mellem indenrigsministeren og ministeren for forureningsbekæmpelse“. Ved udfærdigelsen af forslaget til lov om levnedsmidler er der således forudsat gennemført bestemmelser i en kommende lov om lægemidler, svarende til de bestemmelser, der nu er indeholdt i nærværende lovforslag. Der er således ikke tale om, at nærværende lovforslag repræsenterer et andet grundsynspunkt end det, der var indeholdt i forslaget til lov om levnedsmidler. Bestemmelsen i § 3, stk. 1, 2. punktum, i forslaget til lov om lægemidler indeholder hjemlen til den afgrænsningsbekendtgørelse, som ministeren for forureningsbekæmpelse fandt nødvendig.

Spørgsmål 2:

Det ønskes oplyst, om loven (in casu § 11) vil blive administreret således, at forhandlingen af et præparat som Minalka vil blive forbudt.

Begrundelse:

Landsrettens dom af 18. januar 1974 er blevet appelleret; det må tolkes således, at specialitetsbegrebet i fremtiden skal omfatte også varer, der ikke er forbeholdt apotekerne.